

Dor de mama

Panait Gabriela

În palma nopții se destramă zarea,
Fâșii de cer se risipesc agale,
Pe geamuri aburite se lasă înserarea
Când fulgii de zăpadă se cern peste cărare .

Și luna strălucește cu aripi nevăzute
De fiecare dată mai frumoasă !
Te cheamă , te atrage spre lumi necunoscute
Sa-i fii stăpân ,iar ea împărăteasă .

Obrajii rumeni visând se odihnesc,
În suflet de copil este tăcere .
Prin buclele de aur stelute strălucesc
Iar ochii triști ,iti cer doar mângâiere .

Mânutele sunt frânte de-atâtea încercări
Mai scriu înca o dată ,sperând că e mai bine.
Zăpada se așterne la geamuri de prin zări
Și nimeni nu-i acum să te aline.

Brăduțul stă la poartă ,e gol, nu strălucește ,
Ca un orfan te cheamă să-l privești!
Beteala veche o bagi în buzunar
Fugind afară să-l împodobești.

Fulgi de zăpadă în pumnii înghețați
Se sting precum un înger pe pământ
Și rând pe rând din ceruri alungați
Plutesc ușor pe-o aripa de vânt .

-Ce mult aș vrea, în noaptea de Crăciun ,
Sa vii măicuță ,înapoi acasă !
Bunica-i tristă ,s-a culcat devreme
Și a uitat scrisoarea ta pe masă .

Acolo,am citit cât mă iubești
Și cât te zbată să-mi fie mie bine.
Nu mai vreau mamă, să mă părăsești !
Întorcete-napoi din țări străine!

Nu vreau cadouri ,dragă Mos Crăciun ,
Ce să mai fac acuma eu cu ele?
Când toate visele ce-aș vrea să ți le spun

Sunt pentru mama,le-am ascuns prin stele.

Pe străzi luminile se-aprind
Și-n suflet lacrimi mii te încălzesc ,
Tu ai rămas spre ceruri iar privind,
Gândindu-te la cei ce îți lipsesc.

Culorile se pierd ,ascunse în priviri,
Când visele se cuibăresc în gând ,
Mai rătăcești si azi prin amintiri
Spre dimineti, când te trezești plângând .